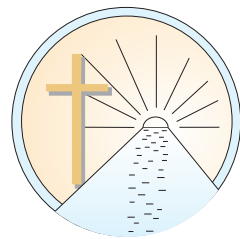

SIONS

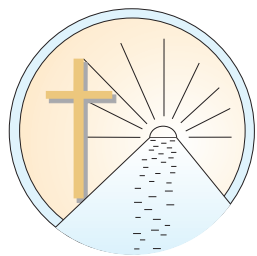
Missionstidning

Nr 9/2022

*Kasta din börda på Herren,
han ska ta hand om dig. (Ps. 55:23)*

SIONS Missionstidning

Nr 9/ 2022

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Maria Sundquist
Ida Snellman
Kristian Gäddnäs
Magnus Enlund
Eva Hagnäs
Linnea Grankulla

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Pärm: Iniö kyrka	
Prästvigning i Tirana	4
Hur blev det så här igen?	6
Uppfostra dina barn väl	8
Barnsida: Jesus tar hand om dig!	10
Ungdomsflik: Att vandra i trygghet i dödsskuggans dal	12
Föräldrateamet	14
ALC -En självständig luthersk kyrka i USA.....	16
I tro under himmelens skyar	18
Guds ord styrker tron	20
Annonser, prenumerationer	22
Bakpärm: Skriftskolan 2022	

BIBELORDET

Tänk alltså noga på hur ni lever, inte som ovisa människor utan som visa. Ta väl vara på varje tillfälle, för dagarna är onda! Var därför inte oförnuftiga utan förstå vad som är Herrens vilja. Berusa er inte med vin, det leder till vårdslöshet. Låt er i stället uppfyllas av Anden och tala till varandra med psalmer, hymner och andliga sånger. Sjung och spela för Herren i era hjärtan. Och tacka alltid vår Gud och Far för allt i vår Herre Jesu Kristi namn.

Ef. 5:15-20

AUGSBURGSKA BEKÄNNELSEN

Art. 20

Om tro och goda gärningar

Då sålunda läran om tron, som bör vara huvudläran i kyrkan, så länge legat bortglömd... undervisas man i våra kyrkor på följande sätt om tron: Först: att våra gärningar ej kunna försona Gud eller förtjäna syndernas förlåtelse och nåd [och rättfärdiggörelse], utan att vi vinna denna blott genom tron, då vi tro, att vi upptagas i nåden för Kristi skull, vilken står som medlaren och försoningsmedlet och genom vilken Fadern försonas. Den som förlitar sig på att han genom gärningar förtjänar nåden, försmår därför både Kristi förtjänst och nåden och söker utan Kristus en väg till Gud, genom mänskliga krafter, ehuru Kristus sagt om sig själv: Jag är vägen sanningen och livet.

Denna lära om tron behandlas överallt hos Paulus. Ef. 2: Av nåden ären I frälsta genom tro – och det icke av eder själva, Guds gåva är det – icke av gärningar.

Höstens möteskalender

3-4.9,	Skutnäs
10-11.9,	Näs
17-18.9,	Flynängen
24-25.9,	Risöhall
1-2.10,	Punsar

HELGDAGAR

- 14. Söndagen efter pingst, Luk. 10:25-37, *Vår nästa*
- 15. Söndagen efter pingst, Luk. 17:11-19, *Tacksamhet*
- 16. Söndaeng efter pingst, Matt. 6:25-34, *Guds omsorg*
- Mikaelidagen, Matt. 18:1-6 (7-9) 10, *Änglarnas dag*

Prästvigning i Tirana 29.5 2022

Albanien har vi fått se Guds trofasthet och ledning i en kyrka som är en av de yngsta och minsta lutherska kyrkorna i Europa. 29:e maj år 2022 var en historisk händelse när den första albanske mannen, Dritan Thomollari, prästvigdes av den Evangelisk Lutherska Kyrkan i Albanien. Vigningen förrättades av biskop Mindaugas Sabutis från Litauens evangelisk-lutherska kyrka, och den assisterades av Vesa Pöyhtäri, LFF:s utlandsmissions verksamhetsledare. Vid samma tillfälle vigdes också LFF:s missionsarbetare Toni Heikkilä till präst för Tiranans St. Pauli församling.

Konsistorierna för Albanien kyrka höll det viktigt att understryka Kristi kyrkas enhet, genom vigning av en sådan här historisk skala. Därför tillfrågades Litauens biskop att hålla prästvigningen den här gången. Det var rörande att se hur biskop Mindaugas gav en stola, "Kristi ok", i samband med vigningen för båda nya pastorerna. Stolan kläddes på över axeln och den vittnar att pastorerna nu har Herren Kristus som styrka och vishet i deras ämbetsutövning, alltid och överallt.

Hur den unga kyrkan, i samarbete med LFF, kommit så här långt får vi läsa i det följande talet. Talet hölls av teol. professor Jouko Talonen under festen, efter prästvigningen, i Tirana 29.5 2022.

PRÄSTKALLELSE

Kära bröder i vår Herres vingårds tjänst! Ärade biskop Mindaugas! Bröder och systrar från Finland och Albanien! Aposteln Paulus skriver: "Vi vet alltså vad det är att frukta Herren, och därför försöker vi vinna människor." (2 Kor. 5:11)

Den evangelisk-lutherska kyrkan i Albanien har i dag fått två nya herdar. Ur kyrkohistoriskt perspektiv är detta å ena sidan ett litet steg, men å andra sidan en betydande händelse. Vi känner alla till hur situationen med religionsfrihet var i Albanien efter andra världskriget. Speciellt känner vi till alla förskräckliga händelser som skedde under diktator Enver Hoxhas tid vid makten. Förföljelse av alla kyrkor och religioner var systematiska. Men i brytningen av 1980- och 1990-talet skedde en förändring. Berlinmuren föll. Den kommunistiska terrorn förpassades till historien.

I Albanien rådde ett stort religiöst vakuum när friheten grydde för över 30 år sedan. Efter kommunismens fall har många religiösa organisationer och kyrkor varit aktiva i Albanien. Religionen återvände till landet. Också lutheranerna kom till Albanien på 1990-talet. För första gången finns det nu också lutheraner i landet. Alla dessa små lutheranska kyrkor har sin egen bakgrund, en i Danmark, en i Förenta Staterna och en i Finland.

Jag kommer ihåg min första resa till Albanien i januari 2010. Jag träffade Alba Thomollari och Merita Meko. Vi började samarbeta med Alba för att ge ut litteratur om grunderna i den lutherska tron på albanska. Senare tog LFF på sig ansvaret för detta projekt och missionsarbetet utvidgades och blev mångsidigare. Översättningsarbetet av den kristna litteraturen fortsätter. Ungdomsarbetet har fört med sig många möjligheter att verka för finska och svenska ungdomar bl.a. med undervisning för eleverna i Keneta skola. Diakoniarbete har utförts. År 2015 grundades den Heliga Paulus lutherska församling i Tirana. Den Evangelisk-lutherska kyrkan i Albanien verkar nu i Tirana samt med söndagskolarbetet i Dürres och Progradec. Hittills har pastorer från Finland tjänat församlingen i Tirana. I dag har den evangelisk-lutherska kyrkan i Albanien fått en egen albansk pastor.

Idén med missionsarbetet är att den sändande missionsorganisationen, eller kyrkan i inledningsskedet, stöder den nya unga kyrkan. Men i praktiken är den en "bärraket". Så småningom börjar kyrkan, speciellt en växande kyrka, fungera under ledning av den egna lokalbefolkningen. Förhoppningsvis (och vår bön är övers anm.) sker detta också i Albanien, fastän den evangelisk-lutherska kyrkan i landet är mycket liten, i praktiken endast ett senapskorn.

Vad är den kristna kyrkans uppgift? Den är mycket enkel och klar: att förkunna Jesus Kristus, vår Herre, så att så många som möjligt kan tro på Honom. Aposteln Paulus skriver: "vi försöker vinna människor" (2 Kor. 5:11)

Ni bröder, Toni och Dritan, har fått kallelsen att förkunna detta budskap! Jag hoppas att ni har en himmelsk syn framför er: "vi försöker

få människor att tro!". Den första biskopen i evangelisk-lutherska kyrkan i Lettland, Kārlis Irbe (1861–1934), som hade bekymmer om prästutbildningen i sin kyrka och över situationen i den teologiska fakulteten i Riga på 1920-talet, grundade kyrkans egen prästskola år 1923 (den fungerade några år). Han skriver i kyrkans tidning *Svētdienas Rīts* (Söndagsmorgon) i augusti år 1924 hurudana präststuderanden han önskade till prästämbetet.

"Endast sådana personer, som inte hoppas på någonting annat eller sätter sin förtröstan blott och endast på vår kyrkas Huvud, Herren Jesus Kristus, och inte har annat eller dyrare hopp än att med hela sanningen och i tro arbeta i vår Herres vingård."

Också på hösten 1925 påminde han unga teologer som förberedde sig för prästämbetet, att endast avlägga de studier som krävs för att utrusta sig för prästämbetet. Kyrkans tjänare bör komma ihåg, att omsorgen om människornas själar ges åt honom. De är människofiskare. Ingen kan utbilda sig till det fullständigt. Därför har ni, bröder, en mycket viktig och dyrbar uppgift. Förkunna Guds Ord! Guds rike har kommit nära! Gör bättring och tro evangelium! Förkunna Jesus Kristus och syndernas förlåtelse i Hans namn och blod. Till slut en mycket viktig uppmaning av aposteln Petrus om vad det innebär att ha vård om hjorden: "Uppträd inte som herrar över dem som anförtrotts er, utan var föredömen för hjorden." (1 Petr. 5:3)

LFF är den enda missionsorganisationen i Finland som bedriver aktiv missionsverksamhet i Albanien.

Översättning från finska av
Per-Ole Hjulfors

Hur blev det så här igen?

”Hur blev det så här igen?” frågar jag mig själv när jag granskar min lilla lägenhet. Efter senaste storstädning kändes det så självklart och så lätt att inte släppa lägenheten till det skick som den likväl än en gång nu befinner sig i. Lägenheten är prydd med en mängd diverse religiösa tavlor, ikoner, kors och ljus. Utspridd på köksbordet och på sovkammarrens skrivbord finns en mängd böcker och papper med diverse anteckningar. Tomma glas och skålar, tre överfulla roskisar och kläder hängande på stolar eller liggande på golvet. Mitt inre liv är liksom min lägenhet fyllt med religiöst liv, spridda tankar, tankar jag återkommer till och sakar jag ännu inte tagit itu med, vardagliga ting, både goda och onda handlingar, tankar, ord och gärningar.

När man ställs öga mot öga mot sin andliga smuts kan man ställa sig frågan: Är det här verkligen jag? Svaret är båda ja och nej. Det är mitt eget ego som jag ser, det är min egen fördärvade köttsliga natur jag ser. Likväl är jag inte min synd. Min identitet har förflyttats till Kristus: ”jag är en ny skapelse” (Gal. 2:19-21). Det kristna livet handlar om att inse att ”allt är fullbordat”. Den insikten är inte en

engångshändelse, utan sker gång på gång, en nedåtgående spiral, och varje gång blir upptäckten djupare och djupare.

När jag slås av stanken från mig själv: min köttslighet, min gudsfrånvända natur samt mitt medelmåttliga och underpresterande kristna liv behöver jag påminna mig om att Jesus kom för att frälsa just detta.

Det är de sjuka, de som stinker just så här, som behöver den gudomliga läkaren. De som insett att de inte förmår bota sig själva.

”Men Jesus, om du har frälst mig, om jag är en ny skapelse, varför ser det då ut som det gör hos mig?” Jag har inga riktigt bra svar på varför Gud låter den gamla och den nya människan existera samtidigt under livet här på jorden. Skulle inte alla vinna på att köttet helt uttraderas och vi slapp kampen mellan anden och köttet? En sak lär mig iallafall denna verklighet. Jag behöver Jesus varje dag. Jag behövde inte Jesus endast vid korsfästelsen och sedan vid mitt frälsningsögonblick. Jesus och hans försoning är inte ett andligt gymkort som jag själv inte hade råd att köpa men när jag väl fått det, kan jag träna på egen hand.

**Det kristna livet
handlar om att inse att
”allt är fullbordat”.**

Det här är orsaken till att dopet har blivit så viktigt för mig. Dopet var visserligen en engångshändelse men inte en isolerad händelse. Jag behöver dopet varje dag. Det vill säga, jag behöver bli påmind, varje dag, om dopets realitet: ”*allt är fullbordat*”. I dopet blev jag frälst (Tit. 3:4-7), fick syndernas förlåtelse, mottog barnskapet och det eviga livets salighet, blev en ny skapelse som mottog den Helige Ande som ”börjar att döda den onda begärelsen och framskapar nya rörelser i människans hjärta” (ur Augsburgska bekännelserna Apologi artikel II).

Vad är då min uppgift? Luther skriver i sin Stora Katekes att den gamla naturens gärningar ständigt ska utrensas, så att den gamla Adam inte får fria tyglar, för om han får fria tyglar växer han sig bara starkare. ”*Därför fortskrider den gamla människan oavbrutet i överenstämmelse med sin natur, om man icke genom dopets kraft håller tillbaka och dämpar henne*”.

Vari ligger dopets kraft? Svaret kan stavas på i det oändliga. Låt mig ge ett svar. Paulus skriver i Titus andra kapitel verserna 11-12 att det är Guds nåd som fostrar oss. Dopet lär mig och vittnar för mig varje dag att ”*allt är fullbordat*”. Det är denna nåd som fostrar mig att döda den gamla Adams gärningar och att samverka med den Helige Ande, det vill säga leva i honom och leva ut de nya böjelserna han skapar i mitt hjärta. Utmaningen är att kunna stanna upp och låta denna verklighet gripa oss på nytt och på nytt. Låta mysteriet uppenbaras mer och mer. Låta insikten sjunka djupare och djupare in i mitt hjärta. Påminnelsen om dopet och praktiserandet av bikten, genom att skaffa mig en biktfade, har

blivit två ovärderliga vapen i kampen mot det onda köttet i mig. Två ovärderliga medvandrare på helgelsen väg. Två ovärderliga nycklar för att öppna upp det kristna mysteriets djup, att Kristus har frälst just mig.

Flera gånger har jag konstaterat att min lägenhet är en mycket målande bild av mitt andliga liv. Efter varje bikt har mitt inre liv fått en storstädning. Det har både vädrats, städats och soporna är utslängda. När jag återvänder följande gång till bikten är mitt inre i behov av samma storstädning. Soporna och dammet

i själen är till viss del de samma och till viss del nya för bikten denna gång. Jag är tacksam för biktens nådemedel. Bikten hjälper mig att få tömma ut mina synder, misslyckanden och tillkortakommanden vid korset så att jag återigen kan se klart. De andliga soporna har en tendens att börja skymma sikten för korset om de inte tas itu med. Ser jag inte korset, skymms siktet från nåden. Nåden, som också fostrar mig att leva det nya liv jag blivit frälst till, och vars fullhet jag ska få smaka i himlen. Den nya skapelse jag är ska uppväckas ur graven. Gamla Adam ruttar, för att sedan aldrig mer finnas till.

Dennis Svenfelt

Uppfostra dina barn väl

“I slutet på detta evangelium talas det om de små barnen och deras änglar. Det är därför som det är förlagt till denna högtid, på det att man måtte få anledning att tala om de heliga änglarnas beskydd.

Det har två huvuddelar. I den första delen bestraffar Kristus sina lärjungars högfärd, att den ene alltid vill vara för mer än den andre. Därför säger han, att om de vill komma in i himlen, får de inte sträva efter att bli räknade för höga och stora. De skall i stället ödmjuka sig och i det stycket bli lika barnen.

Den andra delen av evangeliet innehåller en varning. Först att de kristna inte får bli någon till förförelse, och i synnerhet att de bör akta sig för att förföra de unga. För det andra, att när de ser något ont hos andra, de skall akta sig och inte låta förföra sig av det. Om dessa två stycken vill vi nu i korthet tala.

För det första är det sorgligt, att man skall predika detta evangelium för sådana människor, som inte bryr sig om att lägga det på hjärtat eller med allvar begrunda det. Ty det är något stort och viktigt när Herren här säger om barnen: “Se till att ni inte föraktar någon enda av dessa små. Jag säger er att deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte.” Det skulle redan varit något stort, om han blott hade sagt om barnen, att de har sina egna änglar. Men han gör det ännu större därmed att han säger, att dessa änglar ser den himmelske Faders ansikte. Därmed vill han säga: “Jag lägger er på hjärtat att inte förföra de unga utan uppfostra dem väl, ty de ligger Gud ömt om hjärtat. Om ni föraktar dem och inte bryr er om att skona dem, så skona ändå deras änglar. För dem skall ni frukta och lära er förstå, att dessa så högt upphöjda andar, som står inför Guds ögon och alltid ser och hör honom, likväl hjärtligt gärna tjänar de

små och gör vad som tjänar till deras bästa. Då skall ni göra på samma sätt, så att ni inte förför de små utan gärna tjänar och vårdar dem, eftersom ni är mycket, mycket ringare än änglarna.”

Även om vi nu inte hade mer än detta enda språk av Kristus om, hur ömt barnen ligger hans Fader om hjärtat, borde redan det övertyga oss om, att det inte finnes någon bättre gärning än att uppfostra barnen väl. Ty vem skulle inte akta det för något stort att få tjäna dem, som till sina tjänare har änglar som alltid ser den himmelske Faderns ansikte? Därför borde fader och moder, tjänare och tjänarinnor, skollärare och präster och alla som har med ungdom att göra, vara av hjärtat villiga och benägna till den tjänsten. Och de bör inte hålla sig för goda till det, när de hör, att dessa stora himmelska furstar inte blygas för att tjäna de unga och ha tillsyn med dem.

Här står båda delarna bredvid varandra. Kristus talar här först om den, som med rätt allvar tar sig an ett barn och uppfostrar det så, att det lär sig att känna Gud, men inte att svärja, stjäla m. m. Och så säger han om en sådan människa: “Hon tar sig an mig själv och gör mig en sådan kärlekstjänst, som om hon bär mig på sina armar och vårdar mig som min moder har vårdat mig.” Detta är ju att predika ljuvligt och locka vänligt.

Därför borde man i ungdomens närvaro vara mer försiktig och uppmärksam på sig själv och inte tala och göra allt, som man annars talar och gör. Så har också hedningar sagt,

att man är skyldig ungdomen den största hänsyn. Men hur många är det som gör så? Därför står det också överallt i världen så illa till, att det inte längre finns någon ärbarnhet, tukt, tro eller pålitlighet bland människor. Och detta därför att de äldre utan hänsyn gör och talar vad som helst i de ungas närvaro. De unga föreställer sig då, att de har rätt att göra detsamma som de andra, och i synnerhet att det inte kan vara dem förbjudet att göra det som deras föräldrar gör.

Denna varning syftar alltså åt båda hållen. Du skall akta dig för förförelse, så att ingen bli förförd genom dig. Ty då vore det bättre, att en kvarnsten bundits om din hals och du sänktes ned i havets djup. Men du skall inte heller låta dig ryckas med av förförelsen Utan du skall förbli vid ordet och inte göra mot detta. Och därvid skall du inte fråga efter vad människor säger om det, antingen de ler eller ser missnöjda ut, hjälper dig eller tillfogar dig skada.

Detta vill vår käre Herre Kristus ha befallt sina kristna. Ty han vet, hur stor vikt det ligger därpå, och hur svårt det är att akta sig, så att man varken själv förför eller låter sig av andra förföras. Må Gud, den evige Fadern, genom sin helige Ande för Jesu Kristi skull nådigt bevara oss för all förförelse, i nåd behålla oss i den rätta tron och vid sitt ord utan all förförelse och göra oss evigt saliga. Amen”

Martin Luther, Huspostilla.
Förkortat.

Jesus tar hand om dig!

Guds Fred kära, älskade vänner

Sommaren går mot höst och med hösten kommer dagis och skolstart och kanske börjar även andra aktiviteter. Med allt detta så behöver vi än en gång påminnas om vem som styr och ställer i vår värld och vem vi får komma till med allt.

Först en påminnelse till oss alla: lämna aldrig någon ensam. Detta är livsviktigt att komma ihåg. Det är så nödvändigt att bjuda ut sin vänskap åt den som kanske inte har några vänner och känner sig ensam. Ensamhet är inte bra för oss människor. Kom ihåg att ta med alla i det ni gör. Det blir alltid välsignat!

Men ta också med Gud i ditt liv. Lyssna på Hans ord, läs Hans ord och lev ut Hans ord. Vi behöver inte skämmas för att vi är kristna. Tvärtom har vi en enorm kraft genom Gud. När vi som kristna knäpper våra händer bildar vi världens största krigsarmé. Med Guds ord

kan vi strida emot allt mörker som finns i vår värld. Men så kan vi även möta det ljusa med större glädje och kraft, för vi får ju också tacka för allt gott i våra böner.

”Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det.” (Johannesevangeliet 1:5)

Jesus sa: *”Jag är ljuset som lyser i mörkret, och mörkret förstår det inte.”* Detta innebär, att hur mycket mörkret än försöker så kan det inte släcka ljuset. Någonsin. Du kan lita på att Hans ljus finns där för dig. Vi, eller människor vi älskar, kan tillfälligt släckas men Gud tändar alltid lampan igen.

Jesus gick med visdom och med sanningen. Han visade att Han var allas vän. Han vill ge mig ledning, lära mig sin lag. Han vill att jag går med Honom varje dag.

*”Jag vill gå med Jesus, till mitt hem hos Gud.
Han välsignar mig med Anden och lär mig alla bud.
Djupt uti mitt hjärta kan Han förändra mig.
Jag vill gå med Jesus och Han vill gå med mig.”*

*Jag kan bli som Jesus, älska liksom Han.
När jag går Hans vägar och gör allt jag kan.
Frälsaren är med mig, skyddar mig i allt.
Och Hans kärlek vill jag dela tusenfalt.*

*Jag vill gå med Jesus, till mitt hem hos Gud.
Han välsignar mig med Anden och lär mig alla bud.
Djupt uti mitt hjärta kan Han förändra mig.
Jag vill gå med Jesus och Han vill gå med mig.”*

*Jag vill likna Jesus, lyssna till Hans ord.
Som Han lärde ut när Han var här på jord.
Jesus ger mig styrka, ger mig frid och tröst.
Jag skall alltid lyssna till Hans milda röst.*

*Jag vill gå med Jesus, till mitt hem hos Gud.
Han välsignar mig med Anden och lär mig alla bud.
Djupt ut i mitt hjärta kan Han förändra mig.
Jag vill gå med Jesus och Han vill gå med mig.”*

Kära älskade barn, Gud vill gå med dig och håller allt i Sina händer. Världen, skolstarten, aktiviteterna, alla människor i din omgivning. Ja allt. Han leder dig så att du till sist når hemmet i himlen. Med den tryggheten vill jag önska dig en välsignad höst.

Kram och Guds Fred
Ingrid Tupeli

Att vandra i trygghet i dödsskuggans dal

Utdrag från *ungitro.fi* 29.4.2022

När man läser herdepsalmen 23, så kan man vid en snabb läsning förstå den fel, man kanske tänker: att höra till Herren leder till ett liv "på gröna ängar" i den kroppsliga betydelsen. Men så är det inte. Vi kan hamna att gå genom stora och långa prövningar för att förstå att livet inte bara är mat, kläder, hobbyer, njutning och lyx i överflöd.

Vi ska komma ihåg vad den gode herdens, Jesu, kärleksbevisning betydde. Det betydde att han kom hit ner till jordens mörker och död och att han segrade över döden. Han kom till "dödsskuggans dal". Den jord där vi människor hade vänt oss bort från ljuset och till mörkret. Hit kom Jesus för att igen byta mörkret till ljus.

Guds fiende, djävulen, gjorde efter Guds goda skapelse tvärtemot detta; han vände ljuset till mörker. Han vill också vända ljus till mörker i våra liv. Man talar om den onde, att han kommer som "en ljusets ängel". Det betyder att han försöker göra det mörka och onda i världen attraktivt och lockande för oss. Jag tror att det

inte fanns många som skulle följa honom om han skulle vara ärlig med hur han verkar. Nej, han vill få det att låta som att du missar något om du inte gör det ena eller det andra. "Du lever ju bara en gång" och det är "många härliga människor som gör det" kan vara några av hans vapen för att leda oss bort från Gud. Vi ska inte lyssna till hans lögn.

Djävulen har stor makt här i världen, men Jesu makt är oändligt mycket större. Det är honom vi ska lyssna till. Där Jesus går fram förbyts synden i rättfärdighet, hatet i kärlek, lögnen i sanning, och framförallt förbyts döden i livet. När Jesus är med oss blir vandringen genom livets mörka dalar så mycket ljusare. Han är Ljuset själv som lyser upp också vårt eget mörker. Kom ihåg! När vi går med den gode herden så är vi alltid i trygghet även om vi bildligt skulle hamna att gå genom städerna: "ängest", "nöd" och "förtvivlan."

I Johannes evangeliet säger Jesus: "Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren." Den gode herden kan ge oss evigt

liv eftersom hans liv gavs som betalning för våra synder. Vi ska också bli tröstade av att den gode herden själv hamnade att gå genom dödsskuggans dal. Ingen var då hans följeslagare. Han gick den tunga vägen till korset och dog för just dig. När herden Jesus leder dig går du inte vilse, utan du kommer till gröna ängar och vatten där du finner ro.

De gröna ängarna är Herrens eget ord till oss. Ordet som ger oss liv och tröst. Han har samtidigt också instiftat nattvarden för oss. Där får vi ta del av Guds rika gåvor. Vi får konkret äta vår Frälsares kropp och blod till syndernas förlåtelse. Vi får tacksamt bekänna för Gud: "även om jag vandrar i dödsskuggans dal fruktar jag inget ont, för du är med mig." När det är som mörkast och dystrast, ja även då är den gode herden vid vår sida. Han överger oss aldrig.

Ingen har en herde som Jesus. Gud vare lovad i evighet!

Kevin Nyfelt

Guds frid kära församling!

Vi lever i en tid där allt fler äktenskap och familjer söndras. Därför vill vi på radio Lff och i Missionstidningen satsa på förebyggande arbete för våra äktenskap. Vi är mycket tacksamma för den äktenskapsskola som Boris och Vivian drog i höstas med Ann-Christin och Krister Snellman. Det är värdefullt att kunna ta del av materialet hemifrån och kunna repetera i flera omgångar.

Arbetet för våra äktenskap fortsätter detta nya år med korta avsnitt som sänds på radion måndagar kl. 9:30 och kl. 21:00 Det handlar om konkreta äktenskapsutmaningar utgående från ett Bibelord, en kort reflektion och bön som rör temat. Med hjälp av praktiska utmaningar så kan vi omsätta Guds vilja i våra äktenskap. Tanken är att det skall komma en ny utmaning varje vecka. Äktenskapsutmaningarna kommer också på Soundcloud. Jag vill gärna utmana just dig kära lyssnare.

Vi har alla orsak att ta upp kampen för våra äktenskap! Med bön om Herrens vägledning.

Mvh. Tanja Holmborg

Föräldrateamet

Jag har blivit ombedd att skriva några artiklar om föräldraskap för Sions missionstidning. Jag vill börja med det som jag tycker är det allra viktigaste, själva kärnan i föräldraskapet, nämligen att man är ett team, ett lag tillsammans. När man är ett sammansvetsat team är det också lättare att ta sig an specifika svårigheter som kan uppstå.

Att bli föräldrar innebär att vi kommer att möta utmaningar. De kan se ut på olika sätt i olika familjer. Det kan handla om t.ex. att få ett barn med fysiska, psykiska eller neuropsykiatriska diagnoser, högekänslighet, hetsigt humör, trotsighet i barndomen eller kanske i tonåren, att barnen vänder sig bort från tron eller kanske t.o.m. från familjen, ångest, depression eller annat psykiskt illamående. Oberoende av hur utmaningarna ser ut är det allra viktigaste att vi som föräldrar förblir eller blir, om vi inte redan är det, ett sammansvetsat lag som jobbar oss genom utmaningarna tillsammans, där nyckelordet är just tillsammans.

Många av oss har säkert i vårt eget eller andras bröllopstal hört talas om den tretvinnade tråden. Jag tänker att särskilt i relation till våra barn, och de utmaningar barnuppfostran medför, tar den tretvinnade tråden ett konkret uttryck. Vi behöver förutsättningslöst

kunna prata med vår äkta make om hur det går, vad vi gjort rätt/fel och lära oss av det. Vi behöver helt enkelt ha en öppen dialog.

Jag vill särskilt uppmana er fäder att vara närvarande både fysiskt och känslomässigt i hemmet. Vem som tar sig an en specifik diskussion, konflikt eller situation kan variera enligt vem som har kraft och ork just då, och kanske också vem som har en bättre relation till barnet i fråga. Men det viktiga är att båda är närvarande, att man kan diskutera bekymren och svårigheterna men framförallt att man ber tillsammans över dem. Konkret kan det se ut så att den ena föräldern, som upplever sig ha mera kraft och ork eller bättre relation till barnet, tar sig an det och den andra föräldern backar upp genom att ta hand om de andra barnen t.ex. genom att hjälpa till med läxorna, söka fram idrottsutrustning som behövs till skolan följande dag, klädtvätt eller liknande. Det innebär också att kunna prata öppet, att medge att jag inte orkar med konflikten nu och att be att den andra ta den istället. Det innebär också att den andra påminner sig om att jag vilade t.ex. igår, så då är det min tur att göra mera ikväll.

I mitt arbete som skolkurator händer det att jag möter föräldrar där den ena säger "jag orkar inte, jag flyttar". Att barn med

utmaningar kan dränera en på energi på ett otroligt tungt sätt är ingen hemlighet och inget man behöver sticka under stol med, och man får uttrycka trötthet, smärta och uppgivenhet. Men om den ena föräldern hotar att fly lämnas den andra föräldern ännu mera ensam med bördan. Att hota är inte konstruktivt och gör att känslan av ensamhet i svårigheterna ökar. Kan man göra något annat? Söka eller skapa stödnätverk i form av föräldrar, syskon eller andra resursstarka personer i omgivningen, söka professionell hjälp via skolan eller barnrådgivningen eller hitta andra föräldrar i samma situation som man kan bolla tankar och funderingar med kan vara några sätt.

Trots att jag rekommenderar att man jobbar som team så är Bibeln ändå tydlig med att mannen är familjens överhuvud. Det innebär att mannen har ansvar för hustruns och barnens välmående. Michael Eschenbach, en amerikansk präst och själavårdare, säger utifrån Ef. 5: 23-25 att mannen är ansvarig för allt i familjen, förutom att föda barn. Han kan inte frisäga sig ansvaret över varken blöjbyte, körlektioner eller läxor, och han hänvisar till att mannen på ett speciellt sätt ska spegla Kristus. Inte sa Kristus heller till oss att han tar ansvar och bär alla våra synder, förutom vissa specifika synder som vi själva måste bära.

Detta betyder inte att mannen konkret måste göra allting, men han bör känslomässigt och fysiskt vara närvarande i hemmet och i alla dess bekymmer. Genom att lyssna på hustrun och hennes bekymmer om barnen och diskutera fram lösningar så delar han ansvaret och är ett överhuvud för familjen. Konkret ska han också gå in i specifika situationer och hantera dem, inte genom pondus och olika maktmedel, utan med den varsamhet, ömhet och försiktighet som situation kräver. Det är inte samma sak som att gå in i en konflikt och ge konsekvenser och straff utan först måste man kärleksfullt lyssna på barnet och sedan tillrättvisa det om och när det behövs.

Sist, men absolut inte minst, så innebär föräldrateamet att tillsammans be för barnet. Be om vägledning att hantera svårigheter och samtala med varandra och med Gud om vad som bekymrar er. Att göra detta högt tillsammans är ytterligare en tråd som binder samman makarna i hemmet och enar dem i bekymren och oron över barnen. Vi bör också komma ihåg att när det blir fel så får vi förlåta varandra, oss själva och våra barn.

Jag önskar er Guds välsignelse över era hem och era barn!

Carina Ventin

Thou wilt keep him in perfect peace,
whose mind is stayed on Thee:
because he trusteth in Thee.

Isaiah 26:3

I'M NEW HERE

Hockinson Apostolic Lutheran Church

ALC

– En självständig luthersk kyrka i USA

När man reser genom den finländska landsbygden stöter man ofta på idylliska byar med majestätiska kyrkor i byns mitt. Dessa byakyrkor representerar ett idealiskt samhälle; ett samhälle där gemeneman vill hålla den kristna tron och de bibliska värderingarna som det viktiga i livet. Kan även vi idag hälsa på våra grannar vid kyrkans gudstjänster eller ser vi dem endast i affären och i skolan?

Vi är kallade att leva ut vår tro på daglig basis (Kol. 3). Detta lär också Katekesen. Luther uppmuntrade människor att leva ut sin kristendom dagligen. Detta budskap betonades senare också av Laestadius. Samtidigt som de finländska kyrkorna är inspirerande att se på, vittnar det låga deltagarantalet vid söndagens gudstjänster att det moderna samhället har distanserat sig från traditionell biblisk lära. För många är detta, att se en gemenskap av praktiserande kristna som kommer ivrigt samman varje vecka för att ta emot sin andligt upplivande bespisning, enbart en turistattraktion.

Själv kanske du inte kan identifiera dig i en så här dystert bild. Själv kanske du ofta besöker ditt lokala bönehus som är fyllt med kända ansikten. Ett bönehus, i vilket alla delar ett gemensamt kristet ideal och har gemensamma traditioner, och där evangeliet ljuder via predikningarna. Detta var även min egen erfarenhet när jag växte upp i Amerika inom the Apostolic Lutheran Church (ALC). Först när jag flyttade till Finland kom jag att erfara dualismen och friktionen mellan å ena sidan bönehus fyllda med evangelium och å andra sidan en kyrka, som har nära koppling till staten, och som administrerar sakramenten; det heliga dopet och Herrens måltid samt heliga riter så som konfirmation, vigning till äktenskap och begravning.

Paulus skrev till församlingen i Rom: ”så är vi, som är många, en enda kropp i Kristus. Men var för sig är vi varandras lemmar” (Rom 12:5). I ljuset av detta ställe är jag uppmuntrad av min egen erfarenhet av att växa upp inom ALC. Efter att jag föddes tog mina

föräldrar mig till en av församlingens lokala pastorer inom ALC för att döpas. Vi deltog varje vecka i församlingens gudstjänst som leddes av ett kollegium av präster. I andan av den första apostoliska kyrkan delade vi gemenskapsmåltider ett par söndagar i månaden. Den första söndagen i varje månad firade vi den heliga nattvarden. Först läste en av pastorerna ur ALC kyrkohandbok hur Kristus bröt brödet med sina lärjungar. Under min barndom gick jag tillsammans med mina jämnåriga i söndagsskola ordnad av kyrkan, och vi blev sedan konfirmerade tillsammans i en ceremoni, bevittnad av samma församling. Mitt första betalande arbete fick

jag genom en av församlingens medlemmarna, det var inom husbyggnadsbranschen som är allmänt förekommande inom ALC.

Tack vare den starka relationen mellan ALC och dess systerorganisation i Finland kom även jag att hitta min maka från den större kyrkogemenskapen. Fastän vi gifte oss och bosatte oss i Finland har kontakten till min första hemförsamling blivit kvar. Vi har besökt den många gånger och några av våra egna barn har deltagit i skriftskolan där. Återigen, senaste december, återvände jag till denna min barndomskyrka för att delta i begravningen av min mor. Hon lades då ner för att vila bredvid min far på församlingens kyrkogård. Detta nu ett halvt århundrade efter att de först burit fram mig för att döpas i församlingen. Så jag har verkligen varit välsignad med att få vara en del av en kyrka som sannerligen har varit i centrum av den gemenskap jag växte upp i.

Vad har nu allt detta med oss i Finland att göra? Jag delar inte mina erfarenheter för att

skryta, utan för att uppmuntra! Det är svåra tider för oss troende som längtar efter att vara en del av en fullständig kyrka, i vilken de gudomliga riterna administreras tillsammans med sund biblisk lära, för att styrka oss i vår dagliga kristna vandring. För 150 år sedan, i mellanvästra Amerika, törstade också de finska immigranterna för administrering av de religiösa riterna, biblisk undervisning och kristen gemenskap. Många av dem var laestadianska kristna. Stärkta av apostel Petrus uppmuntran: ”ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk...”

(1 Petr. 2:9) organiserade de till slut till det som kom att bli ALC.

Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar.

ALC kännetecknas av en självständig kyrkogemenskap i centrum av deras samhälle; en kyrkoförsamling som försedde folket med Ordet och Sakramenten, tillsammans

med riter och traditioner, en källa för styrka och uppmuntran, från det att ens barn i dess vagga döps och ända till begravningen av ens föräldrar.

“Vi har en stor överstepräst över Guds hus. Låt oss därför gå fram med ärligt hjärta i trons fulla visshet, med hjärtat renat från ont samvete och med kroppen badad i rent vatten. Låt oss orubbligt hålla fast vid hoppets bekännelse, för han som har gett oss löftet är trofast. Låt oss ge akt på varandra och sporra varandra till kärlek och goda gärningar. Och låt oss inte överge våra sammankomster, så som några brukar göra, utan i stället uppmuntra varandra, och det så mycket mer som ni ser att dagen närmar sig.” (Hebr. 10:21-25)

Wade Carlsen

I tro under himmelens skyar

Det finns flera sånger som kan sägas utgöra ett signum för den laestadianska väckelserörelsen. En sådan är onekligen sången I tro under himmelens skyar. Knappast hålls det enda stormöte utan att sången sjungs åtminstone en gång.

Sången är mycket känd och uppskattad i vida kretsar. Den skrevs år 1945 och ingår förutom i Sions Sånger (nr 96) också i Finlands evangelisk-lutherska kyrkas psalmbok, både i den svenska (nr 427) och den finska (nr 178), men också i Svenska kyrkans psalmbok och en del andra andliga sångböcker. Sången översattes tidigt till finska av prosten Per Boreman, verksam i Övertorneå församling, och har senare fått en modernare språkdräkt på försorg av pastorn och diktaren Niilo Rauhala.

Sången är också översatt till ryska. En vän som för ett antal år sedan besökte Ryssland berättade om hur starkt det berörde dem när man på ett möte stämde upp sången. Det kändes som mäktiga hemlandstoner. Till meänkieli är den översatt av författaren Bengt Pohjanen och börjar med orden ”Vain uskossa taihvaitten alla oon isäme maat pruukanheet, ja vieläki meän maassa kuuhlaan se mitä net oon huutanheet.”

Sången är skriven av Göran Widmark som föddes den 28 januari 1910 i Jukkasjärvi. På 1940-talet verkade Widmark som stiftsadjunkt i Tornedalen, men flyttade senare

till Uppsala för att arbeta för Svenska kyrkans mission. Senare blev han komminister i Maria Magdalena församling i Stockholm.

Melodin till sången komponerades redan 1902 av Emil Törnwall och är densamma som i sången När Jesus i hjärtat jag äger (SS 183). Törnwall som var både präst och tonsättare var verksam i bland annat Kristinestad och Alahärmä, där han dog 1926. Den evangeliska rörelsen stod honom mycket nära.

Psalmen I tro under himmelens skyar ger oss en bild av Guds folk som ett vandringsfolk med härlighetens himmel som slutmål. Om sångens tillkomst skriver Widmark följande: ”Hade jag inte mött Tornedalens kristna ungdom hade sången aldrig kommit till. Den ungdom, som i sin fromhet förenar det gamla väckelsearvet med en uppriktig kärlek till Svenska kyrkan.”

Sången, som till sitt ursprung kan sägas vara en Tornedals-sång, har senare bearbetats. När man vid sångens tillkomst i den första versen sjöng ”Och än genom Torne älvs byar går väckelseropet vi fått”, sjunger vi i dag ”Och än genom städer och byar går väckelseropet vi fått”. Den första versen bygger på orden i Matt. 9:35 och Mark. 1:15, där det talas om att Jesus gick omkring i städer och byar och förkunnade att ”Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium”.

Den andra versen lydde i sin ursprungliga form ”Kring sockenkyrkans altar han samlar än sitt folk”, men ändrades senare av bland annat ekumeniska skäl till ”Kring helga nattvardsbordet han samlar än sitt folk”.

Till en början bestod sången av endast tre verser. Verserna 1, 2 och 4 skrev Widmark en kväll efter en gudstjänst i byns skola. Han berättar: ”Jag kände mig så glad och tacksam; jag tror att vi var flera, som förnam, att Guds egen, gode Ande på ett särskilt sätt var med oss den aftonen.”

Några dagar senare förrättades missionärsvigning i Övertorneå kyrka där diakonissan Ebba Mörtberg, dotter till predikant Johan Mörtberg, vigdes för missionsuppdrag i Rhodesia (dagens Zimbabwe), där hon verkade åren 1945-51. Att hennes missionsarbete kom

att uppskattas framgår av ett referat från ett stormöte i Kuttainen 1952. ”Väl är oss bekant hur Laestadianismen vunnit god jordmån i Afrikas Rhodesia genom syster Ebba Mörtbergs hänförelse och Tornedalslaestadianernas trogna stöd och förbön”. (Citatet hämtat ur Gerd Snellmans avhandling Sions döttrar).

Vid kyrkkaffet efter missionärsvigningen sjöngs sången för första gången. Senare på dagen framhöll Luleå stifts biskop Bengt Jonzon, som hade förrättat vigningen, att sången naturligtvis också borde ha en vers om missionen, detta Guds eget verk. Och så kom den tredje versen till: ”Den eld som vår Frälsare tände skall föras från vän och till vän...”. De orden går tillbaka på Lukas 12:49 där Jesus säger: ”Jag har kommit för att tända en eld på jorden” och Markus 16:15: ”Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen”.

*I tro under himmelens skyar
har fäderna skördat och sått,
och än genom städer och byar
går väckelseropet de fått.
Se, tiden är fullbordad,
för Herren Krist ge rum,
gör bättring ifrån synden,
tro evangelium.
Refräng: Än räcket Guds frälsning,
än räcket Guds frälsning
till den som sig ångrar och tror.*

*Gud mötte med nåden oss alla
i dopets välsignade stund,
med ordet han än vill oss kalla
och tukta och trösta i grund.
Kring helga nattvardsbordet
han samlar än sitt folk,
där möter han de sina,
en evig kärleks tolk.
Refr: Än räcket Guds frälsning...*

*Den eld som vår Frälsare tände
skall föras från vän och till vän,
till alla han budskapet sände,
som själv han ju bjuder oss än:*

*Gå ut i hela världen
förkunnande mitt ord
för allt som Fadern skapat,
för folken på vår jord.
Refr: Än räcket Guds frälsning...*

*I tro under himmelens skyar
vi vandrar i fädernas spår,
vi bidar i städer och byar
en Andens och Gudsrikets vår.
Vår saliga förvissning,
vårt fäste och vårt mod
är syndernas förlåtelse
i Kristi namn och blod.
Refr: Än räcket Guds frälsning...*

*I tro under himmelens skyar
vi nalkas den skimrande strand,
i hoppet, som städse förnyar
vår lovsång i jordlivets land,
kring Lammets tron vi sjunger
en gång i Faderns hus
den sällsamt nya sången,
lik stora vattens brus.
Refr: Än räcket Guds frälsning...*

Gerda Snellman i Jakobstad har delgett mig en intressant information om sången. Några dagar efter att sången sjungits för första gången fick Widmark ett brev från Gerdas far Martin Lampinen, en av Tornedalens egna predikanter. Han ansåg att liksom allt rätt Guds ord borde ”sluta i himmelen” så borde sången också göra det. Och snart såg den femte och sista versen dagens ljus. ”I tro under himmelens skyar vi nalkas den skimrande strand...”. Här hör vi ekot av orden i Uppenbarelseboken 14:1-3 om sången inför Lammets tron på Sions berg där den ljud stark som bruset av stora vatten.

Psalmen är genomgående Kristuscentrerad och den andra versen lyfter på ett utmärkt sätt fram vad kristen tro är. Kristen tro är nådemedelskristendom. Genom det evangelium som är knutet till ordet, dopet och nattvarden skapar den helige Ande tro i våra hjärtan.

I refrängen efter varje vers sjunger vi: ”Än räcket Guds frälsning...”. Widmark har här tagit fasta på den uppmaning till omvändelse, bättring, som går som en röd tråd genom Bibeln, börjande med profeterna och Johannes Döparen och därefter med Jesus själv och hans apostlar. Det är samma uppmaning som i snart tvåhundra år ljudit stark i den laestadianska förkunnelsen: ”Gör bättring ifrån synden, tro evangelium. Än räcket Guds frälsning till den som sig ångrar och tror.”

I den fjärde versen möter vi kärnan i den kristna tron, nämligen budskapet om syndernas förlåtelse för Jesu Kristi skull. ”Vår saliga förvisning, vårt fäste och vårt mod är syndernas förlåtelse i Kristi namn och blod.” Utan syndernas förlåtelse finns det ingen kristen tro. Att leva som kristen innebär därför att leva i syndernas förlåtelse. Så kan alla svar på frågan vad det är att leva som kristen sammanfattas.

Kurt Hellstrand

Guds ord styrker tron

Gud har gett sitt dyrbara ord för att vägleda och uppehålla sina barn i tron. Detta ger kraft i tronskampen. Gud har gett ordet ända ifrån syndafallets dagar. Sedan har han delat det genom de trogna fäderna, profeterna, apostlarna och evangelisterna. Också trogna konungar har fått ta emot och förmedla många budskap från Herren. I gamla testamentet har Gud genom sin tjänare Mose låtit skriva ner mycket av sitt ord. Omskärelsens förbund för gamla förbundets troende gav Gud, med början från Abraham. För nya förbundet har Jesus instiftat nattvarden åt sina lärjungar, liksom också dopets förbund. Uti allt har Gud verkat genom sitt Ord och sin Ande.

Luther skriver i Lyrkopostillan: ”Inte döper jag barn på min eller kristenhetens tro. Inte heller döper jag barnet såsom hade det ingen tro, såsom de bömer menar, fastän de själva predikar över barnet: Dina synder förlåtas dig. Är inte då detta att utge Guds ord såsom en lögn”, frågade Luther. Han fortsätter: ”när de menar dessa inte har någon tro.” Jesus sade ju: ”Låt barnen komma till mig, ty sådana hör himmelriket till. Och han tog dem upp i famnen, lade händerna på dem och välsignade

dem.” (Mark. 10:13-16) Kung David skrev också; ”Du är min Gud, ända från min moders liv.” (Ps. 22:11) De troende tillhör Guds rike, men inte de otrogna, förrän de får nåd till bättring. ”Men Kristus är nu så nära barnen i dopet, som han var dem som han tog i famnen och välsignade. Därför dristar vi oss inte att vägra att ge barnen dopet,” försäkrar Luther vidare i postillan.

[Luthers tanke om barnens tro: Guds ord skapar tron genom evangelium till barnen. När barn sedan döps får de genom tron, som Gud har gett dem, ta emot syndernas förlåtelse och får medlemskap i det nya nådeförbundet. Kyrkopostilla I, Tredje söndagen efter Trettondagen, 20–33. Redaktörens anmärkning]. I Ps. 68:12 skriver kung David om ordets tjänare: ”Herren ger ordet genom en stor skara evangelister.” Guds ord, förmedlat av David, finns främst i Psaltaren men också på andra ställen. I Andra Samuels bok läser vi bland annat: ”Jag ville lova och åkalla Herren, så blir jag förlossad ifrån mina fiender, ty dödens fördärv hade omvärvat mig och Belials bäckar hade förskräckt mig. Helvetets band omslöt mig och dödens snaror överföll mig. När jag är bedrövad, vill jag åkalla Herren och ropa till

min Gud, så hör han min röst från sitt tempel och mitt rop kommer till honom i hans öron.”

Här ser vi hur trons bön hjälper. Dessa ord är till vägledning för kristna, men också för dem som kommit till väckelse och kunnat känna sig som David, omslutna av ”helvetets band och dödens snaror,” när synder har vaknat till liv i samvetet. Den människa får då göra såsom David gjorde, när han åkallade Herren med förtröstan och till och med lovprisade Herren och bad honom om hjälp i sin syndanöd. Så blir sökande väckta människor, som så ber, ännu hjälpta. Gud sänder någon kristen till dem, såsom han sände Filippus till Etiopiska hovmannen, när han hade varit i Jerusalem för att bedja. Eller så som det gick för Ananias, till vilken Herren sade: ”gå till den gatan, som heter den Rätta och sök i Juda hus en man som heter Saulus, ty se han ber,” (Apg. 9-11). Likaså blev aposteln Petrus sänd till Kornelius och profeten Natan för att upprätta David och förmedla förlåtelsens evangelium.

Sven Granholm,
fortsättning i nästa nr.

LFF missionsdag vid Pörkenäs lägergård Lö 17.9. kl.10.00-18.00

Välkomna med alla missionsvänner!

Utlandsmissionen har mött två stora utmaningar: epidemin och kriget i Ukraina. Hur kan vi fortsätta missionsarbetet i Ryssland och i Albanien? Hurdan är situationen i Ryssland, vad kan göras och vilket stöd önskar den Ingermanländska kyrkan av oss? Detsamma frågar vi också våra vänner från Albanien via internetsamtal.

Vi samlas för att trivas tillsammans i naturens sköte i Jesu namn!

Dessutom blir det bastubad samt shashlik från sibirisk grill!

Anmälning senast 10.9. vesa.poyhtari@lff.fi

Pris: 20€

Arrangör: LFF:s Utlandsmissions utskott

LFF SÖKER BÖCKER

Har du god kristen litteratur i din bokhylla? Kanske har du inte mera möjlighet att läsa men skulle önska att andra skulle kunna läsa? I LFF:s kontor hålls kurser av olika slag och god kristen litteratur behövs för undervisning och för studeranders hemlån.

Kontakt: Vesa Pöyhtäri (vesa.poyhtari@lff.fi)

LFF kontoret tar emot böcker:

Olika Bibelöversättningar (1 st. /övers.)

Lutherska Bekännelseskriter

Laestadius kyrkopostillor av olika tryck (1 st. / postilla)

Laestadius, Dårhushjonet (1 st.)

Luthers postillor (1 st.)

Luthers skrivelser (1 st, / skrivelse)

Kyrkohandböcker

Bibliska och lutherska forskningar och andakter (1 st. / skrivelse):

Bengt Hägglunds böcker.

Kyrkohistori.

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 39 €, gåvoprenumeration 24 €

Sverige 410 kr, gåvoprenumeration 295 kr

Norge 400 kr, gåvoprenumeration 290 kr

Övriga 40 € + porto

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,

95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@gmail.com

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17

9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info +358 6 788 8800

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

TACK FÖR SKRIFTSKOLAN 2022

